

УПРАВЛІННЯ ФІНАНСОВОЮ СТІЙКІСТЮ СТРАХОВИКА

У сучасних умовах розвитку страхового ринку підвищуються вимоги до фінансової стійкості страхової компанії. Актуальності набуває комплексне дослідження фінансової стійкості страховика – найважливішої характеристики його фінансового стану та поведінки щодо зовнішніх і внутрішніх змін у контексті успішної реалізації місії та стратегічних цілей діяльності. Визначення ролі фінансової стійкості в життєдіяльності та конкурентоспроможності страхової компанії є необхідним етапом у вирішенні проблем не тільки на мікро-, але і на макрорівні. Позитивний результат у забезпеченні фінансової стійкості страхових компаній значно залежить від реалізації низки заходів, що сприятимуть підвищенню ефективності господарювання.

Такими заходами може стати перегляд страхової, фінансової і маркетингової політики вітчизняних страховиків.

По-перше, доцільно провести коригування тарифних ставок з видів страхування, у яких застосовується вищий рівень франшизи. Очевидною є недооцінка значущості франшизи в діяльності компанії. Тому необхідно розробити гнучку тарифну сітку, яка б враховувала розмір франшизи, що призведе в подальшому до зниження рівня збитковості діяльності страховика.

По-друге, задля мінімізації впливу фінансових ризиків слід зосередити увагу на питанні використання похідних цінних паперів (в перспективі) вітчизняними страховими компаніями. Законодавство України не містить визначення деривативів, їх використання або будь-яких процедур щодо деривативів, яких повинні дотримуватися компанії. Більше того, Нацкомфінпослуг не отримує від страхових компаній ніякої інформації щодо використання деривативів. Тому широке використання деривативів українськими страховими компаніями видається малоімовірним.

Основною метою використання похідних фінансових інструментів у діяльності страхових компаній є, в першу чергу, управління інвестиційним ризиком, а також вплив на рівень фінансових втрат, які можуть бути наслідком несприятливих подій.

По-третє, в процесі управління витратами заходи мають бути направлені на оптимізацію кожної з зазначених груп витрат:

– оптимізація аквізиційних витрат (пов'язані з укладанням і пролонгацією договорів страхування) за рахунок використання клієнтської бази банківської установи та автосалонів, з якими налагоджено тісні партнерські стосунки;

– оптимізація інкасаційних витрат (включають комісійну винагороду страховим агентам і витрати на обслуговування страхувальників) за рахунок скорочення штату страхових агентів і використання банківських працівників з цією метою;

– оптимізація ліквідаційних витрат (відносяться на конкретний вид страхування та складаються зі затрат на оплату експертних послуг, судові та поштові витрати тощо). Пропонується ввести в штат власних адвокатів, експертів, оцінювачів майна, закріпивши за ними декілька суміжних регіональних дирекцій, що буде економічно вигідніше та дозволить мати висококваліфікованого працівника вузького профілю;

– оптимізація управлінських витрат (адміністративно-господарські витрати).

По-четверте, для регулярного проведення аналізу фінансової стійкості доцільніше використовувати автоматизовані системи аналізу фінансового стану страхової організації. Пропонуємо застосовувати експертну аналітичну програму “АБФИ-страхова організація”, яка об’єднує потужний інструментарій універсальної програмної платформи ЕАР “АБФИ” і готові рішення по методології фінансового аналізу страхової організації.

По-п’яте, одним з інструментів, що дає змогу страховикові управляти результатами діяльності є управління структурою страхового портфеля. З одного боку, управління страховим портфелем належить до сфери фінансового управління страховою компанією, з іншого боку, до сфери управління маркетинговою діяльністю. Зокрема, у процесі аналізу важливо проводити зіставлення структури страхового портфеля страховика з його інвестиційною політикою. У даному випадку має діяти основний принцип – чим більше в портфелі договорів короткострокового страхування, тим більше має бути в структурі ліквідних активів.

Таким чином, з метою забезпечення необхідного рівня фінансової стійкості страхової компанії та її підвищення на майбутнє, розроблено низку заходів, що дозволять з урахуванням впливу факторів зовнішнього середовища підвищити ефективність функціонування страхової компанії шляхом вдосконалення страхової, фінансової та маркетингової політики.